

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 12. maj 2005

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om borteblevne

(Ændring af betingelserne for at afsige dødsformodningsdom)

[af justitsministeren (Lene Espersen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 13. april 2005 og var til 1. behandling den 27. april 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 14. marts 2005 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 74. Den 18. april 2005 sendte justitsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til justitsministerens til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

Spørgsmålet og svaret herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkeparti har under udvalgsbehandlingen været betænkelige ved den foreslåede § 12, stk. 3. Her fremgår det, at der ingen øvre tidsfrist er for tidspunktet mellem kundgørelse af den offentlige indkaldelse og afholdelsen af retsmødet. Dansk Folkeparti tager ministerens svar på spørgsmål 1 til efterretning og kan tiltræde lovforslaget og forventer med udgangspunkt i ministerens svar, at tidsfristen kun undtagelsesvis efter rettens skøn vil overskride 1 måned.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Birthe Rønn Hornbech (V) Michael Aastrup Jensen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Pind (V)
Peter Skaarup (DF) fmd. Kim Christiansen (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Tom Behnke (KF)
Charlotte Dyremose (KF) Frode Sørensen (S) Lissa Mathiasen (S) Morten Bødskov (S)
Per Kaalund (S) Elisabeth Arnold (RV) Simon Emil Ammitzbøll (RV) Anne Baastrup (SF) nfm.
Line Barfod (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn höfðu ekki meðlimmer í udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 152

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsnotat og hørings svar, fra justitsministeren
2	1. udkast til betækning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 152

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om ændringsforslag om tidsrummet mellem kundgørelse og retsmødet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

Udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå

Spørgsmålet og svaret er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål:

Vil ministeren stille et ændringsforslag, som indfører en frist i § 12, stk. 3, hvorefter der mindst skal gå 1 måned og højst må gå f.eks. 6 måneder mellem kundgørelsen og retsmødet?

Svar:

Efter borteblevnelovens § 12, stk. 1, skal den borteblevne indkaldes med et af retten fastsat varsel til det retsmøde, hvor dødsformodningsdom vil blive afsagt, hvis der ikke inden eller på selve retsmødet fremkommer afgørende nyt. Efter lovens § 12, stk. 3, skal dette varsel være på mindst 3 måneder og højst 1 år regnet fra kundgørelsen af den offentlige indkaldelse. § 12, stk. 1 og 3, indebærer således, at dødsformodningsdom ikke kan afsiges før udløbet af den frist, som retten i medfør af § 12, stk. 1, jf. stk. 3, fastsætter i det enkelte tilfælde.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås bestemmelsen ændret således, at der i alle tilfælde skal fastsættes en frist på mindst 1 måned fra kundgørelsen af den offentlige indkaldelse til afholdelsen af retsmødet.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afsnit 3.1., er det med den foreslåede ændring af bestemmelsen forudsat, at en frist på 1 måned normalt vil være tilstrækkelig. Retten vil dog efter en konkret vurdering kunne fastsætte en længere frist, hvis der skønnes at være behov for det navnlig på grund af forholdene på det sted, hvor den borteblevne er forsvundet.

Formålet med den foreslåede ordning er at sikre en passende hensyntagen til de efterladedes behov for en retlig afklaring og til behovet for så vidt muligt at undgå, at der afsiges dødsformodningsdomme vedrørende personer, der senere viser sig at være i live.

Da fristen efter den foreslåede ordning som sagt normalt vil være på 1 måned, og da en eventuel længere frist alene vil komme på tale, hvis retten finder, at dette som følge af særlige omstændigheder i den konkrete tilfælde er nødvendigt, vil en lovbestemt maksimumfrist efter min opfattelse ikke bidrage yderligere til at sikre, at fristerne i de enkelte sager bliver så korte som muligt.

Den bedste måde til at sikre, at fristen i den enkelte sag ikke bliver længere, end de konkrete forhold i sagen tilsiger, er således efter min opfattelse at lade retten fastsætte fristen efter en konkret vurdering i de formentlig sjældne tilfælde, hvor 1 måned ikke findes at være en tilstrækkelig frist.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at fremsætte et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet.